

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 29. De Christi in templo inter Doctores mansione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

aliam in mortali hac vita occupationem admitteret, quàm circa diuinum obsequium: suos docens exēplo, esse verè spirituales Nazaræos, virtute ad ipsi⁹ imitationē claros. O dulcissime IESV, ex toto corde opto, vt te imiter, leges omnes seruare spiritualium Nazaræorū. a *Abstinere nimirum ab omnire, qua inordinato amore, inebriare me potest: Non tangere morticina vlla, quæ maculare possint animam meam: Non admittere nouacuã in caput meū, qua cogitationes cœlestes, & affectus spiritus mei abradantur: sed omnes integrè ad diuinum tuum obsequium nutrire; & vt magis ac magis crescant, procurare.* O Nazaræe floridissime, ac sanctissime, iuua me, vt voti huius cōpos euadam: absque tuo enim auxilio, fateor, nec inchoare me posse; nec ad optatum finem peruenire.

a Num. 6.
v. 6.

MEDITATIO XXIX.

DE CHRISTI AD IEROSOLYMITANUM templum ascensu, & quemadmodum in eo remanserit.

PUNCTVM I.

V M factus esset IESVS annorum duodecim, ascendit cum matre sua: & Ioseph Ierosolymam secundum consuetudinem diei facti.

PRI-

PRIMUM. perpēdenda S. Iosephi & B. Vir-
ginis consuetudo, ascendendi cum filio suo an-
nis singulis ad templum Ierosolymitanum,
Paschalis agni celebrandi causa; & quo id spi-
ritu faciebant. Sanctus enim Ioseph ascende-
bat, spiritu obediendi: obligabat enim lex: a *Exo. 23. 17*
Omne masculinum, ter in anno apparere coram
Domino, ad prædictam præcipue Agni pascha-
Dent. 16. 16.
lis celebritatem. Virgo sanctissima (quam lex
illa non astringebat) deuotionis spiritu ascen-
debat, vt ea celebritate Deum glorificaret.
Puer Iesus, tum vt parentibus obtempera-
ret, qui secum accipere eum volebāt; tum præ-
cipue amoris erga æternum suum Patrem spi-
ritu, libenter ad Templum proficiscebatur, vt
illum in eo glorificaret. Omnes denique spi-
ritu gratitudinis, qui finis erat legis, ad ascen-
dendum excitabantur: vt cum tota plebe, pro
beneficiis acceptis, Deo gratias agerent. Erant
autem omnibus admirationi ob sanctitatem,
quam siue in itinere, siue in Templi ingressu
præferabant; ob pietatem deuotionemque er-
ga locum & cæremonias exhibitam. Nam etsi
ascendendi consuetudinem seruabant, non ta-
men ex consuetudine sola, vel pro forma, vt
dicitur, sed nouo semper spiritu & interno
sensu ascendebant; atque si tunc primùm ascē-
derent. Et in hoc imitandi mihi sunt sancti isti
vt bonas Ecclesiæ consuetudines studeam ad-
vnguem seruare: & in omnium virtutum a-
ctionibus acquirere consuetudinē: ita tamen,
ne cōsuetudine tantum, & ad oculū, aut quod
T 5 alios

alios idem præstare videam, eas exequar; sed eo semper spiritu, quem illæ exigunt, ut veræ sint actiones virtutum.

Obseruetur etiam hic S. Iosephum, IESU patrem appellari, quod talis ab omnibus tunc haberetur.

PUNCTVM II.

Consumatis autem diebus, celebritati destinatis, cum redirent: remansit puer Iesus in Ierusalem: & non cognouerunt parentes eius.

I.

PERPENDENDÆ hic sunt causæ, quæ illum ad sic remanendum impulerunt. PRIMA fuit, ut ostenderet, quæ libenter, quod in se erat, semper maneret in domo Patris sui cælestis, in qua melius quam puer Samuel, patris obsequio se totum impenderet. cuius voluntatis hoc dedit indicium, cum duodecim esset annorum: quo tempore reliqui homines, perfectiorem incipiunt rationis usum habere. Ex quo discam, quanti referat ad virtutum exercitationem, a prima ætate iis affici, & assuescere.

a *Ihre 3. 27*

iuxta Ieremiæ sententiam: *a Bonum est virum cum portauerit iugum ab adolescentia sua.*

II.

DEINDE, diuino consilio, parentibus inscius, remansit: ne, vel ipsis id negantibus inobediens manendo, ut statuerat, videretur; vel eisdem annuētibus, sed simul manentibus, impedimento illi essent, quominus præstare posset quod ad æterni Patris gloriam facere decreuerat: ideoque illis potius inscius remanere solus voluit: duo nobis magni momenti relin-

quens

M E
P. DE PONT
RT & IP.

quens documenta. **ALTERVM**, quæ ipse esset, ac porrò nos etiã esse deceat; à carne & sanguine à parentũ, amicorum, & notorũ carnali amore liberos; ac meritò eos relinquere debere, quando æterni Patris obsequium, curaq; & attentio ad illud, hoc à nobis exigũt: & vt ipsi siue parentes sint, siue huius mundi amici, intelligant, non diutius nobis apud ipsos mandandum, quàm Dei fuerit voluntas. **ALTERVM**: si præuidero, parentes aut amicos impedimento mihi futuros, quò minus, quæ Deus à me requirit exequar; siue id illi ex ignorãtia, siue zelo bono, aut malo faciant, optimum esse nihil illis significare eorum, quæ ad Dei gloriam, & nostram spectant salutem: sed omninò relinquere, etiam dolentes, & flentes: etiam si pro autoritate sint me postea reprehensuri, & factum meum improbaturi. Decet enim virili animo calcare omnia, vt Dei voluntati satisfaciam: iuxta illud quod scriptum est. **b Qui dixit patri suo & matri suæ: nescio vos: & fratribus suis, ignoro illos: & nescierunt filios suos. Hi custodierũt eloquiũ tuũ, & pactũ tuum seruauerunt.** Alioqui faciliè nobis obiiciet **CHRISTVS**: **c Qui amat patrem aut matrem plus quàm me non est me dignus.** O puer dulcissime, erubesco, dum ad eò me carni & sanguini deditum cerno, vt cœlestis Patris voluntatem faciliè præteream, ne parentes aut carnales amicos contristem. Da mihi, quæso, ita virilem, animũ, vt amore tui, omnes relinquam: **d Deo quæ potius obedire eligam, quàm hominibus: &**

humana

b Deu. 33. 9.

c Mat. 10.

37.

d Act. 5. 29.

e Eph. 4.30. humanum, quàm diuinum & e Sanctum spiritum contristare.

PUNCTVM III.

TERTIO, perpendam, Christum Dominum nostrum zelo illo suo, quo tenebatur, salutis animarum, voluisse speciem aliquod sapientiæ & gratiæ, qua plenus erat, apud legis Doctores præbere: id quod in templo in medio ipsorum admirandâ fecit modestia, humilitate, discretione, diuinique amoris zelo; modo quodam ætati suæ accommodato, eiusdem virtutes patefaciendo. **M**ODESTIAM enim præ se ferebat in vultu, & verborum ac morum grauitate: quæ ad eum eminebat, vt Doctores permouerit, ad eum ad suam disputationem admittendum. **H**UMILITATEM ad eum coluit, vt cum Doctorum omnium Doctor esse posset: non tamen, nisi vt discipulus, ad eos ingressus se gesserit, interrogans eos, & audiens, instar discipulis. **D**ISCRETIONEM patefecit, ita interrogans, taliaque vicissim respondens, vt eius prudentiam, ad stuporem, omnes admirarentur. **Z**ELVM denique in eo habuit, quod non ad inanem sapientiæ suæ ostentationem, sed ad gloriam æterni Patris, & animarum salutem hæc omnia dirigebat: & præcipue vt superbi aliqui ex illis Doctoribus, tanto sapientiæ ipsius splendore confunderentur; humiles vero, eodem illustrati, aduertèrent propè iam esse redemptionem suam. **O** bone **I**ESV, ætate puer, sapientia
plus

M E
F. DE PONT
RT. II.

plus quàm vir : mansuetudine Agnus, sed discretionem pastor! vehementer gaudeo, cum te video, grandiore istum gregem pascere, æternæ vitæ eis oblato pasto, iuxta illud quod scriptum est: a *Et puer parvus minabit eos.* O Si adfuissem, & interrogationes, responsa- a *Isaia 11. 6.*
que tua admiranda audire licuisset! Repete ea, quæso Domine intus in corde meo, ut earum fructu mihi gaudere liceat. Ex hac consideratione magnum concipiam, quatuor hæc virtutes imitandi, desiderium: simul in Dei conspectu erubescens, ob earum in me inopiam: nominatim verò modestiæ & humilitatis: quodque verbis gestibusque scientiam, quam reuera non habeo, audeam ostentare: & rerum ignarus, discere recusem, quæ scire referret: & alios docere velim, quæ nunquam didicerim.

PUNCTVM IV.

QUARTO considerandum, quid puer hic adorandus ac summè prædicandus, triduo illo fecerit, quo abique suis parentibus fuit Ierosolymæ. Licet enim existimare, reliquum tempus ab eo, quod cum Doctolibus in templo expendit, in perpetua quadam vigilia, & ad æternum Patrem pro salute mundi oratione consumpsisse. Est enim credibile, eum in ipso tēplo pernoctasse; terram prostrato, & scamnū pro cervicali habuisse: comedisse item aliquid, quod eleemosynæ nomine

I.

II.

III.

nomine ab aliquo accipiebat: aut certè, quòd temporalium commodorum esset contemptor, sine cibo vllò permanisse. Illud verò certum, grauem illi fuisse, multorum in eo loco irreuerentiam; & peccata, quæ fiebant. Habebat enim etiam tunc æquè inflammatam zelum honoris Patris sui, atque cùm S. Ioannes de eo dixit ex Psalmo: *a Zelus domus tue comedit me.*

*a Ioan. 2. 17.
Psal. 68. 10.*

MEDITATIO XXX.

*QVIB. VIRGO EGERIT,
donec filium suum in-
uenit.*

PUNCTVM I.

a Luc. 2. 43.

NON cognouerunt parentes eius, quòd puer IESVS Ierosolymis remansisset, existimantes autem illum esse in comitatu (vterque enim, eum apud alterum esse, existimabat.) *re-
nerunt iter diei: vesperi autem in diuersorio,
aduertentes non adesse, requirebant eum inter
cognatos & notos, & non inuenerunt.*

PERPENDENDA hic est diuina dispositio, quæ hos duos Sanctos, absque vlla eorum culpa, in exercitatione pia, quam diuini honoris incuitu præstabant; in re, quam ipsi maxime sentirent, amissione videlicet filij talis, affli-